

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ εὐλογῆς τὸν Θεὸν, ὅτι ἐφανερώσει τοιαύτην ἀπειρον φροντίδα διὰ τὰ ἀθάνατά σου συμφέροντα; Πολλὰ μὲν ἔκαμε διὰ τὸ σῶμά σου, ἀλλ' ἀπείρως πλείοτερα διὰ τὴν ψυχὴν σου. Ἔστειλε κάποτε τοὺς ἀγγέλους, οἵτινες εἶναι δοῦλοι αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐλευθερώσωσι τὰ σώματα τοῦ λαοῦ του· ἀλλ' ἔστειλε τὸν Υἱὸν του, τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱὸν, τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν χαρὰν οὐλοῦ τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν σου. Τὸν ἔστειλε δὲ καὶ ὅτε ἤξευρεν ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ σε σώσῃ, χωρὶς ν' ἀποθάνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὸν πλέον ὀδυνηρὸν ὄλων τῶν θανάτων.

Ἀλλὰ, περιπλέον, — ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ὑπῆγεν ὀπίσω εἰς τοὺς οὐρανοὺς νὰ ἐτοιμάσῃ τόπον ὠραιότατον καὶ ἐρασιμώτατον διὰ τὴν αἰώνιον σου κατοικίαν. Σ' ἐχορήγησε δὲ καὶ τὰς ἀγίας Γραφάς, διὰ νὰ ἦναι φῶς εἰς τοὺς πόδας σου, καὶ λύχνος εἰς τὰς ὁδοὺς σου· διὰ νὰ σε κατευθύνωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὴν αἰώνιον ταύτην μακαριότητα.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Τὸ 1750, τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, γυνὴ ἐμπόρου τινός, εἰς τοὺς Παρισίους, ἐπιστρέφουσα εἰς τὸν οἶκον, ἔχασεν ἔγγραφα τινὰ· ἐπειδὴ ὁμοίως ἦσαν ἀναγκαιότατα, ἔδραμεν εὐθύς ὀπίσω εἰς ὁλοὺς τοὺς τόπους, διὰ τῶν ὁποίων ἐπέρασε, ζητοῦσα αὐτὰ· πλὴν δὲν τὰ εὗρηκε, καὶ ὑπερελυπεῖτο. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὠνειρεύθη, ὅτι, οὐσα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Ὀνωρίου, ἴδεν ἄνθρωπον τινὰ μὲ φόρεμα κόκκινον, λαμβάνοντα ἐκ τῆς γῆς τὰ γράμματά της. Τὸ πρῶτον ἐδιηγήθη τὸ ὄνειρον τοῦτο εἰς ὁλοὺς τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους της· ἀλλὰ περισσότερον δὲν ἐσυλλογίσθη περὶ αὐτοῦ. Τὴν ἀκόλῃθον ὁμοίως ἡμέραν, ἐξεληθούσα διὰ μερικὰς ὑποθέσεις, ὑπερεξεπλάγη, ὅταν ἐθεώρησεν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Ὀνωρίου ἄνθρωπον τινὰ μὲ κόκκινον φόρεμα, ὁμοιάζοντα πολλὰ μ' ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἴδεν εἰς τὸ ὄνειρον. Ἡ τοιαύτη ὁμοιότης ἐξένισεν αὐτὴν τόσον, ὥστε τὸν ἐχαιρέτησε, καὶ τὸν ἠρώτησεν, ἂν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἦρε μερικὰ χαρτία. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχε τῶντι εὖρεῖν τὰ χαμένα ἔγγραφα, καὶ τὰ ἀπέδωκεν εἰς τὴν γυναῖκα!

Τὸ ὄνειρον τοῦτο φαίνεται μὲν τεράστιον, καὶ πολλοὶ ἐνδέχεται νὰ τὸ νομίσωσιν ἀποκάλυψιν θεῖαν, ἢ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἐνεπνεύσθη ὑπὸ τινοῦ ἀγγέλου. Ἄνυται, μ' ὄλον τοῦτο, νὰ ἐρημνευθῇ κατὰ τρόπον φυσικώτατον, ἂν θεωρησώμεν ἀκριβῶς τὴν συνάφειαν τὴν μεταξὺ τῆς γενέσεως τοῦ ὄνειρατος καὶ τῆς πληρώσεώς του. Ἀναμφιβόλως ἡ γυνὴ, ὅτε ἀνεπαισθήτως ἔχασε

τὰ γράμματα, ἴδεν ὅτι ἄνθρωπός τις μὲ φόρεμα κόκκινον ἔκλυεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς κᾶτι. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐνησχολεῖτο εἰς στοχασμοὺς σπουδαιοτέρους, δὲν ἔκαμεν εἰς αὐτὴν ἢ θεὰ πλὴν ἀμυδρὰν τινὰ καὶ συγκεχυμένην αἰσθησιν. Ἐπομένως, ἀφοῦ ἐνόησε τὸν χαμὸν τῶν ἐγγράφων, ἢ ἀγανάκτησις, ἢ λύπη, ἢ ἀνησυχία της, καὶ ἢ ματαία ζήτησις αὐτῶν, ἠμαύρωσαν ἔτι μᾶλλον τὴν ἀσθενῆ ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε πρότερον περὶ τοῦ κοκκινοφόρου καὶ τῆς κύψεως αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν. Εἰς τὸνειρον ὁμοίως, ἐπειδὴ τὸ πνεῦμά της ἠσύχασεν, ἐλεύθερον ἀπὸ ἐξωτερικὰ αἰσθήματα καὶ ἀπ' ἄλλας ζωηροτέρας ἐννοίας, ἔγινεν ἡ ἀμυδρὰ αἰσθησις ἐναργεστέρα· ὅθεν, κατὰ φυσικὸν λόγον, ὠνειρεύθη τὸν ἄνθρωπον τῆτον· ἡ ἐννοία τῆς πρὸς τὴν γῆν κύψεως αὐτοῦ ἐξωγονήθη, καὶ μετὰ ταύτην συνήπτετο ἡ εὐρεσις τῶν γραμμάτων, κατὰ τὸν νόμον τῆς φανταστικῆς δυνάμεως. Ὅτι δὲ ὁ κοκκινοφόρος συναπῆρτησε τὴν γυναῖκα μετὰ τὸ ὄνειρόν της εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ἁγίου Ὀνωρίου, — τοῦτο εὐκόλως ἠδύνατο νὰ συμβῇ κατὰ τύχην. Ἴδου λοιπὸν ὅτι δὲν περιέχεται θαῦμά τι εἰς τὸ θαυμάσιον τοῦτο ὄνειρον. — ΦΥΣΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ.

Ο ΕΥΓΕΝΗΣ ΝΕΚΡΟΣ. — Τὴν νύκτα ταύτην ὠνειρευόμην, ὅτι ἀποθανόντα μ' ἔθαψαν πλησίον πτωχοῦ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρω τοιοῦτον ὄχληρόν γειτόνημα, ὡς νεκρὸς εὐγενῆς τὸν ἐλάλησα οὕτω, 'Σύρσου, ἀχρεῖε, ὕπαγε νὰ σαπήσῃς μακρὰν ἀπ' ἐδῶ· δὲν σε πρέπει νὰ μὲ πλησιάζῃς.' 'Ευὲ ἀχρεῖον!' ἀπεκρίθη μὲ ὑπερβολικὴν ἐπαρσιν· 'ὕπαγε νὰ ζητήσῃς ἄλλου τοὺς ἀχρεῖους σου, σὺ ὁ τῶντι ἀχρεῖος· ἐδῶ εἶναι ὅλοι ἴσοι, καὶ τίποτε δὲν σε χρεωστῶ· εἰς τὴν κορτίαν μου κοιτομαι, ὡς καὶ σὺ εἰς τὴν ἰδικήν σου.' — ΡΗΤΟΡ. ΒΑΜΒΑ.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ φωτισμοῦ τῶν ἐθνῶν ὅλα εἶναι δύσκολα· καὶ τὰ καλὰ καὶ τέλεια δὲν γεννῶνται πλὴν μετὰ πολλοὺς κόπους, μετὰ πολλὰς δοκιμάς, καὶ, τὸ λυπηρότερον, μετὰ πολλὰς ἀποτυχίας. Ἀλλ' ὁμοίως αἱ ἀποτυχίαι δὲν πρέπει νὰ μᾶς ψυχραίνωσι καὶ νὰ μᾶς ἀπελπίσωσιν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν καλῶν· ἐκ τῶν ὁποίων τίποτε πού δὲν ἠθέλε γεννηθῆναι, ἐάν, διότι τὸ ἀπέτυχε τις πρῶτος πρῶτον, δὲν ἰδοκίμαζε καὶ δεῦτερον καὶ τρίτον νὰ τὸ κατορθώσῃ, ἢ ἐάν ἡ ἀποτυχία τοῦ πρώτου ἐμποδίζεν ἄλλον νὰ τὸ δοκιμάσῃ. — ΚΟΡΑΗΣ.

Ἡ ΒΙΑ μᾶλλον συνεργεῖ παρά ἐμποδίζει θρησκευτικὰς πληροφωρίας, κατὰ τῶν ὁποίων ἐπιφέρεται. — ΚΟΥΜΑΣ.